

מישיב נפש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי
פנימיות הפרשה
במשנת מו"ר שליט"א

שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א
נפשי
בשאלתי

כח הממית להחיות

בהיכנסו בכלים הנכונים.
אך ברור, שבלעדיו... בלעדיו שורר חושך ועלטה...

"מובא שהאמירות של יוצקו בני ישראל אל ה', היה טוב רק ליציאת מצרים, אבל כאשר הולך ובא לקבל התורה, צריכים התעוררות, כיסופים ורצונות חדשים ונוספים, רצונות של ספירת העומר, רצונות של מתן תורה. עצם ימי הספירה הם רצונות, שהרי לשם כך נתקנו (כמובא בר"ן סוף פסחים, שמרוב כיסופים לקבלת התורה החלו למנות. וכן בחינוך שטעם הספירה הוא 'בעבד ישאף צל') ובפרט ע"פ עצותיו הק' של רביה"ק, לבטא את הרצונות בפה; ע"י תורה, ע"י תפילה, ע"י הלימוד בספה"ק, ע"י ליקוטי תפילות, ע"י ליקוטי מוה"ר"ן, ע"י ליקוטי הלכות, ע"י התבודדות, לדבר להש"ת: רבונו של עולם עזרני שארצה אותך, שלא ארצה שום דבר חוץ ממך..."

"באנו שמעתי לשונות של כיסופים מהרה"צ ר' יונה לעבל ע"ה, שדיבר אל הש"ת והתחנן: "רבישע", העלף מיר איך זאל קיינעם נישט ליב האבן נאר דיר [עזרני שלא אוהב שום דבר חוץ ממך] איך זאל פאר קיינעם נישט מורא האבן נאר פאר דיר [שלא אתירא מאף אחד רק ממך]. היו מדברים עם הקב"ה באופן ישר, פנים בפנים, ותמיד היו מחדשים את הרצונות לקרבת אלקים" (אור"א אמונה ותפילה, מאמר ה).

הרי שבימי הספירה הקדושים עלינו להתחזק ולהתחדש בהבעת רצונות קדושים וטהורים אשר הן עצמן יזכרו את גופינו מרע לטוב ועל ידם נזכה לקבלת התורה באהבה וברצון.

"כי ההשתוקקות להש"ת ג"מ מ'מעמקים' מעלתה גדולה מאד, היינו לרצות ולהתגעגע, לכסוף ולהשתוקק לירא את ה' ולהיות ערליכער איד, הגם שהוא רואה את עצמו מרוחק מאד מהש"ת, במצב ירוד מאד, במעמקים, אבל הוא לא מרפה מהשתוקקות, בבחינת "מקצה הארץ אליך אקרא", ואז בעצם ההשתוקקות, באיזה מצב שהוא נמצא, יכול כל אחד ואחד לפעול תיקונים עצומים ונפלאים והתקרבות גדולה להש"ת" (מאמר הכנה לקבלת התורה תשס"ה, נדפס באור"א תורה, מאמר ח).

וכאמור להכניס את הרצונות והכיסופים בכלים נפלאים של תפילה ותחנונים, לבטאם שוב ושוב עדי יאירוננו ויחינו בזה ובבא.

ניכר היה שלא מדובר בחתונה רגילה, רבים זכרו עדיין את האסון הנורא בו נמצאו שני הוריו של החתן ללא רוח חיים, קרובי משפחה ועסקנים רבנים נכנסו לעובי הקורה כדי להציל את הבן יחיד, והנה עתה זוכים הם לשמוח בכלולותיו.

כמה התפלא הדוד היקר אשר שימש לו כאב, כאשר למחרת השבע ברכות בישר לו החתן שכל מוצרי האלקטרי היקרים שנרכשו עבורו אינם פועלים כלל ועיקר.

הוא לא היסס לרגע ושלח איש מקצוע שיבדוק איך יתכן כדבר הזה, הלא הגנדים היקרים שלחו לחתן היתום את המיטב שבמיטב...

מבדיקה קצרה התגלה הסוד, הבית החדש שרר כולו בעלטה, כח האלקטרי שאמור להפעיל ולהניע את המכשירים כולם, היה מנותק.

דא עקא שכאשר ניסה להשיב את הכח על כנו נתקל בחומה בצורה, החתן דגן הזהירו בסבר פנים חמורות; "רק זה לא, בשום פנים ואופן אל תחבר את הכח המסוכן הזה לביתי החדש".

לתמיהת האיש על מה ולמה מתנגד הוא כ"כ לחיבור כח האלקטרי לביתו, המשיך החתן והסביר בטוב טעם; "די לי בזה ששני הורי נפגעו מזרם האלקטרי ואותי עזבו לאנחות, ברור לי איפוא שאני לא אחזור על הטעות הנוראה הזו ובשום אופן לא אחבר את ביתי לכח המסוכן והנורא הזה..."

אותו כח נורא ואיום שמסוגל לשכל להזיק ולהמית, אותו כח שעלול להפעיל סוללות של טילים וכלי מלחמה נוראיים, זהו אותו כח שמציל חיים ומסייע בקיומם. תלוי רק מי ואיך משתמשים בו, לאן מכניסים אותו ולאן לא...

אך ברור, שבלעדיו... בלעדיו שורר חושך ועלטה... כזה ממש הוא כח "הרצון", יכול האדם להיות מלא ברצונות איומים ונוראיים, כאלו שממיתים עליו אסון, אך מקורם אינו בכח הרצון, הרצון עצמו הינו כח מפעיל אדיר, תלוי רק מי ואיך משתמשים בו, אותו כח הרצון שגורם לאסון נורא כשהוא נמצא בכלים מטופנים, זהו אותו כח רצון שמביא חיים

• שאלה • מה הסיבה שבכל שנה מתחדש הקושי להגיע למקום ציונו הקדוש של הרשב"י?

תשובה: זה סימן שהסטרא אחרא אורבת למקום הקדוש הזה, הם מחפשים את כל הקטרגים...

• שאלה • האם זה מראה שאיננו מרוצים להש"ת, שלא רוצים אותו שם?

תשובה: אדרבא, זה מראה שעושים הכל בשבילנו שכן תשאר התורה, צריכים לדרוש לטובה. (כמובא בספה"ק שהמניעות להתדבק בצדיקים הם כדי להגביר את החשק להתקרב אליהם). יש לנו רבי שמעון, ויהודים חוזרים בתשובה שלימה ממש מכח המקום הזה. אפילו אלו שאינם יודעים כלום, הם לא יודעים מה זה רבי שמעון ובכל זאת הם באים לרבי שמעון. הרי שיש למקום הקדוש הזה כח המושך אפילו כשלא יודעים, אין עוד מקום כזה שבאים אליו כ"כ הרבה יהודים כמו אצל רשב"י.

• שאלה • מה הפירוש מה שכתוב בזוהר, ש"פני האדון ה'", דא רשב"י?

תשובה: הכוונה היא שעל ידו יודעים מהש"ת, כי בתוקף הגלות נחשך אור פני ה', אין לנו הארת פנים מהש"ת. ורשב"י האיר את 'פני האדון ה', את הפנים דקדושה, שירגישו את הש"ת בהארת פנים, את זה רבי שמעון הכניס אצל כלל ישראל

לכן נוסעים מכל העולם לרבי שמעון

מתוך דא"ת שנאמרו בשיעור ליקו"מ, מוצש"ק אחו"ק תשפ"ה

כל אנ"ש עסקו בזה, רבי לוי יצחק, רבי שמואל שפירא, ועוד רבים, מלבד העסק בספרי רביה"ק היו כולם לומדים זוה"ק.

רבי לוי יצחק היה אדם מסודר, והיה לומד כל שבוע את כל הזוה"ק של פרשת השבוע. ובפרט בימינו שיש ביאורי הזוה"ק, ואפשר להבין הרבה דברי מוסר שיש בזוה"ק, ויש בו הרבה אגדות חז"ל יראת שמים ומוסר, וב"ה יש היום פירושים העוסקים לפרש כל תיבה ותיבה ויכולין להבין זוה"ק, ע"י אמירת התיבות הקדושות יעזור השי"ת שנזכה להתנדבק בזכרון דקדושה, ולא רק לעצמנו אלא לזרענו וזרע זרענו. וכך אנו זוכים להכלל בכי לא תשכח מפי זרעו. כל אחד שמעמיד תלמידים ת"ח, וכן כל אבא המגדל בנים ודורות אחריו, יראו להזהיר על זאת ללמוד בכל שבת זוה"ק, ועי"ז לא תשכח התורה הקדושה מ ישראל.

ראיתי בספה"ק שדברי הזוה"ק נאמרו בהשראת השכינה במדרגה מופלגת מאד כמו קבלת התורה, עד שאפשר לדרוש בו ראשי תיבות וסופי תיבות וגימטריאות ממש כמו שדורשים בפסוקי התורה. בקדושה גדולה כ"כ יצאו מפיהם הק' דברי הזוהר. ולכן כשאדם אומר את דברי הזוה"ק כנס בו פנימיות לבבם הקדושים, שידע מה לרצות, ועי"ז תישאר התורה תמיד בישראל, ויאחזו תמיד עצמם בהשי"ת, וינצחו את היצר הרע. זו היתה כוננת הקדושה בשעה שלימדו את הזוה"ק, שהתורה הק' תהיה תמיד בישראל.

עלינו לשבח לאדון הכל שאנו יודעים מהזוה"ק, וב"ה בימינו מדפיסים הרבה ספרי הזוה"ק, והרבה לומדים זוה"ק, יש היום ישיבות רבות ללמוד זוה"ק, יש בתוך התיבות אור ואש של יהדות באופן שיזכו להתחזק בהשי"ת.

היום אם בקולו תשמעו, מהיום והלאה ישתדל כל אחד לקבוע סדר בזוה"ק, אם יוכל לומר כל הזוה"ק על הפרשה מה טוב ומה נעים, ואם לאו, עכ"פ בראשית הפרשה או סוף הפרשה, עכ"פ לומר איזה מאמר הזוה"ק.

אמרו בשם הבעש"ט ז"ע שאמר לתלמידיו שלא יעמדו להתפלל לפני לימוד מאמר זוה"ק, זהו דיבור זך ואמיתי של הבעש"ט שמודפס בתולדות יעקב יוסף ועוד מקומות, לא סתם דיבור שאמרו בשמו, זהו דיבור אמיתי, ללמוד קודם התפילה מאמר הזוה"ק זה סגולה להתפלל בכונה.

השי"ת יעזור שיקיים 'כי לא תשכח' מפי זרענו ומפי זרע זרענו, מעתה ועד עולם.

ליקו"מ ח"א מובא לפני ת"א: **לכן חזו מפעלות ה' התגלות נפלא: מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ל וכו'**

רבי שמעון הביא ראיה מהפסוק 'כי לא תשכח מפי זרעו, שהתורה לא תשכח מישראל על ידו, כי בכח היותו זכרן נפלא, הכניס רבי שמעון קדושה בכלל ישראל שהתורה לא תשכח לעולם.

ואע"פ שרבותינו אמרו שעתידה תורה שתשכח, ידע רבי שמעון שהוא עצמו הוא הלא תשכח, הוא הרגיש בנשמתו הארה גדולה זאת, שהוא יאיר את אור הזוה"ק בעולם ועי"ז לא תשכח התורה מישראל.

וכמו שכתוב 'הוא היה אומר, כשהוא הזכיר את הפסוק 'כי לא תשכח, הוא עצמו היה האור הגדול והנורא מאד, שעל ידו לא תשכח תורה מישראל.

ולכן נוסעים לרבי שמעון, ואע"פ שהיו הרבה תנאים ואמוראים, רבי שמעון הוא ענין מיוחד כי הוא האיר את הארת 'כי לא תשכח, ועד היום נמשכים הארת התורה שבכתב ותורה שבעל פה בכוחו דרשב"י. ולכן נוסעים מכל העולם לרבי שמעון, כי שם נמצא התיקון של כל אחד ואחד שלא ישכח את התורה.

וזה שכתוב בזוה"ק שאמר רעיא מהימנא לרבי שמעון, בזוהר דא יפקון מן גלותא, בזכות הזוה"ק שחיבר רבי שמעון, יצאו מהגלות.

כי הנה דרכו של יצר הרע שהוא משכיח מהאדם שהיה קבלת התורה, וגם משכיח מהאדם שהוא היה פעם איש כשר ועובד ה', אדם שזכר את הטוב שבו. ורבי שמעון מאיר ומכניס בנו זכרון, לזכור תמיד שעמדנו בהר סיני וקיבלנו את התורה, אנחנו בני ישראל עם הנבחר, ועבודתנו לקיים את התורה שקיבלנו, ולהעביר את התורה מדור לדור, לבנינו ותלמידנו, והם יעבירו את התורה מדור לדור עד שתשאר תמיד התורה בישראל.

ועד היום מה שיש חשק בישראל ללמוד את התורה הקדושה ולחדש חידושין דאורייתא, והרבה מאד עוסקים ויגיעים בתורה הקדושה, כל אחד לפי דרכו, כל זה בזכות שהקב"ה מאיר בישראל שלא תשכח תורה מפי זרעו.

הרעיא מהימנא אמר על ספר הזוה"ק שבזוהר זה יצאו מהגלות, והכונה גם על הגלות הפרטית של האדם, כל אחד שרוצה לצאת מגלותו הפרטית יאמר זוהר, וכך יתעורר בו אור נפלא שהוא יאחז תמיד בקדושת רבי שמעון בר יוחאי, זוהי סגולה למעשה ממש, לעסוק באמירת הזוה"ק.

מעלת חברינו ולא חסרונם

מובא בשם הבעש"ט - שביאת הבעש"ט לזה העולם היתה להעיר ולעורר את ג' האהבות, אהבה להשי"ת, אהבת התורה ואהבת ישראל, ומובא בשם האר"י דלפני התפילה צריך לקבל כל א' על עצמו מצות 'ואהבת לרעך כמוך', דהיינו לאהוב את הטוב שבכל יהודי, והסברא בזה הוא כי תפילה הוא במקום קרבן, "וכל איש אשר בו מום לא יקרב" (ויקרא כא יח), וא"כ מה לבעל עוונות ופגמים להתפלל לה', והרי הוא בעל מום, אבל כשהאדם מתבונן היטב באהבת ישראל - גם בגלות המר הזה - ומגיע למסקנא כי לכל יהודי יש בו טוב, הן הגרוע שבגרועים וכל-שכן ל"ערליכע אידן", הלה שומר עינים כראוי, הלה מתפלל טוב, הלה הוא בעל אמונה כראוי וכיו"ב, והרי גדולת ישראל הוא בלי גבול, להאמין בכל יהודי ולאהוב את הטוב שבכל יהודי, ואז לאחר שהעלה במחשבתו את הטוב הנפלא של כל יהודי אזי נתרפא מומו וכבר איננו בעל מום, ואז הוא כבר יכול להתפלל לפניו יתברך ותעלה תפילתו ותפעל את תיקונו.

וזהו כח אהבת ישראל, להדגיש את הטוב של השני ולהעלים את הרע שלו לגמרי, ומי שאהב את השי"ת וחפץ בקרבתו יתברך אוהב גם את ישראל עמו, כי הדברים תלויים זה בזה, היות כשאוהבים את ה' מטבע הדברים אוהבים גם את בניו, וג' אהבות תלויים זה בזה; אהבת השי"ת, אהבת ישראל ואהבת התורה"ק וכמו שמובא בזוה"ק כמה פעמים, דישראל וקודשא בריך הוא ואורייתא חד הם, ומאן דאחיד באורייתא אחיד בקוב"ה.

(ח"י תשרי שנת תשס"ט לפ"ק)

יפקון מן גלותא ברחמי

מובא בשיחות הר"ן אשר רבינו הקדוש היה רגיל מאד בלימוד זוה"ק לא רק בימי אלול, וכן הרבה מאנ"ש היה להם שיעור קבוע לגירסה בספר הזוהר, ובאמת הרבה יסודות ביהדות מונחים באגדת הזוהר ומקדשת את הלומד, ומובא כי בחי' רשב"י היתה השראת השכינה אצלו כמו אצל הבית המקדש כי מגודל קדושת פיו בעת עסקו בתורה עשה תיקונים בכל העולמות כמו כעת שהיה הבית המקדש קיים. וע"כ בעת שאדם אומר דברי הזוהר נתעוררים קדושת הרשב"י וגורם לתיקונים הללו.

וע"י הלימוד והגירסה בספר הזוהר נזכה להגאולה, וכמבואר זוהר (ח"ג קכד ע"ב) ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, וכו'. וגאולה הוא גם כל אחד גאולתו הפרטית, מכל מצריו ודוחקיו, וזה ע"י הלימוד והגירסה בספר הזוהר, וע"י קדושת ספר הזוהר מתחזקים בהשם ית' ובתורתו ובמצוותיו, מתוך רעותא דליבא. ובתחילה יקיימו בפ"ק ואח"כ יקיימו בלבבך, וזה יגרום להתעוררות הלב, ובספר 'כסא למלך' הפליג בעצם אמירת הזוהר וכותב כי בלומד הזוהר ומבין בה שוה לימוד זה כאלף שעות לימוד נגלות התורה, והרב שרעבי זצ"ל הוסיף לפי זה, דהלומד בשבת קודש שעה אחת אשר כמובא בבן איש חי שוה שקול כאלף שעות לימוד תורה בימי החול, נמצא הלימוד נסתר בשבת קודש ומבין בה שוה לימודו כמליון שעות לימוד הנגלה בימי החול.

(צפרא דשבתא פרשת במדבר שנת תשע"ד לפ"ק)

סוד ההתקשרות

קשר של אהבה

ביארנו לאחרונה כמה פעמים במעלת אהבת ישראל, שענין אהבת ישראל הוא שצריך לאהוב כל אחד מישראל, כי כל אחד מישראל הוא קדוש, אם בגלוי ואם בהסתר, וכשם שצריכים להאמין בהשי"ת ובתורתו כמו כן יש להאמין בעמו ישראל, שהרע שלהם לא יסתיר את האהבה. ואכן כאשר יש לאדם אהבת ישראל הרי הוא נכלל בטוב של חבירו כאילו הוא בעצמו עשה את הטוב.

...וענין האהבה היא, שכאשר אחד אוהב את אביו מאד, אזי כשאחד יעשה טובה לאביו, יאהב אותו, לפי שעשה טובה לאביו האהבו, למרות שהוא עצמו לא עשה זאת אלא איש אחר, כמו כן כשאחד אוהב את השי"ת, יש לו לשמוח בכל טוב שעושה אדם מישראל, ואז נחשב לו כל דבר טוב כאילו עשאו בעצמו, כי כאשר אוהבים את השי"ת, כגון ששמחים בכל איש"ר שיהודי מישראל עונה כדבעי, אז נחשב כאילו הוא עצמו אמר זאת ונוקפת גם לזכותו.

התקשרות אמתית

ענין זה יש לו שייכות גדולה לענין ההתקשרות לצדיקים, מה שהבעש"ט היה מעורר תמיד. כמו שרבי פנחס בן יאיר אמר לנכדו רבי אלעזר, על ידי מה שאני מקושר באביך [רבי שמעון] ובך, איני חושש משום דבר, לא מסתפינא לא בזה ולא בא, לשלמות כזאת זוכים ע"י התקשרות נכונה לכל הצדיקים האמיתיים. ובוזה אנו רואים חשיבות הענין שגילה הבעש"ט, הענין של התקשרות לצדיקים (אמנם רבינו חידש זאת באופן מיוחד, אבל הוא עצמו אמר על דרכו שהיא דרך חדשה שבאמת היא דרך ישנה מאד) שיש לזה שייכות למה שביארנו הביאור בי'אהבת לרעך כמוך, ששמח שיש צדיק כזה בעולם והוא אוהב אותו אהבת נפש, וזאת היא התקשרות אמיתית, והוא תיקון נפלא לכל אחד ואחד, אשר תעשה לו טובה לעולמים, ויכול לזכות לשלמות תיקון נפשו לנצח על ידה.

יעזור השי"ת בכח קדושת היום ובכח הארת היום, שכשם שיש התעוררות רחמים למטה כן הוא למעלה, ואין הדבר פשוט כלל וכלל מה שאנו רואים שמכל קצוי תבל, מי שלבו צר לו הרי הוא רץ אצל הרשב"י, ולא דבר ריק הוא, ויהי"ר שיאיר עלינו אור היום וקדושתו שנוכה להתחדש בתורה ועבודה ותפילה, מתוך אהבה, מתוך לב ורצון, ומתוך מידות טובות וכל מידה נכונה, למען ייטב לנו ולבנינו עד עולם, ובזכות הצדיקים ירד רוח טהרה ממרום שיתקרב כל כלל ישראל להשי"ת ולעבדו באמת וביראה ובאהבה, ותחזינה עינינו במהרה בימינו.

(מתוך שיחת ל"ג בעומר תשס"ב)

וכן זכה הרשב"י לבא למה שזכה, על ידי מה שעסק כל ימיו בתורה בלי הפסק (כמובא רבות בחז"ל ובוהר), נגלה ונסתר, והכל בתכלית ובמטרה אחת - לתקן את העולם ואת כל העולמות במלכות שד"י, וגם בענין זה הוא היה בחד קטירא.

קשר נצחי

כבר דברנו כמה פעמים שידוע הכלל שכאשר התורה הק' מציינת בפירוש שבה על אדם מסויים או דוגמא מהנהגת אדם, הרי שהוא היה הכלליות המושלמת של ענין זה. ומהארי"י הק' מבואר, שכלל ידוע זה הוא גם בדברי חז"ל, שכאשר אמרו חז"ל שבה על תנא אחד, הרי שזה היה כל מהותו. והנה בודאי שהיו הרבה תנאים קדושי עליון שגרסו באורייתא תדירא בקדושה

וַאֲזַי הַדָּבָר פְּשׁוּט
כָּלֵל וְכָלֵל מֵהַ
שֵׁאוֹנוֹ רוֹאִים
שֶׁמֶכֶל קִצּוֹי תֵּבֵל,
מִי שֶׁלְּבוֹ צָר
לֹא הָרִי הוּא רֶץ
לְשִׁפּוֹךְ לִיבּוֹ אֶצֶל
הַרְשָׁבִי

עילאה עד שהיו פטורים מתפילה, לפי שתורתם הגיעה למעלה מהתפילה, אולם הדוגמא שחז"ל נתנו למדרגה זו, הוא רבי שמעון וחבריו, כי מעלתו בגריס באורייתא תדירא היתה 'בחד קטירא', עד שהגיע ברגע האחרון לימי חייו לפסוק 'כי שם צוה ה' את הברכה חיים' תיבותיו האחרונות שאמר קודם שנכלל ברעוא דרעיון ואיתקטר בקטירא דלעילא.

וזהו הטעם מה שאמר רבינו בליקוטי מוהר"ן, ומן הסתם יש לו שורש בזה"ק או בתיקונים, שרבי שמעון נקרא 'קשת הברית', לפי שהוא נכלל בסוד של 'ברית עולם', ברית שלא תופר. לכן אמר רבינו ש"רשב"י 'הבטיח' שלא תשתכח תורה מישראל', לפי שמכיון שהוא היה הנקודה של הברית שלא תופר, לכן היה בכוחו להבטיח לנצח, ולכן יש כח באורו להאיר בכל כלל ישראל לעולמים שהתורה לא תשתכח מישראל.

וזהו הענין של 'נעשה אדם נאמר בעבורך' הנאמר על הרשב"י בפיוט "בר יוחאי" - שלתכלית זה ברא השי"ת את העולם, שיבא האדם לידי שלמות, שיתקשר לצד הטוב ברצון עצום, בחד קטירא, עד שהצד הרע והרצונות הרעים יתבטלו לגמרי, ובודאי מחוייב הוא לעזר וסיוע מלעילא, וכן ע"י ריבוי לימוד התורה הקדושה וקיומה.

התגלות רשב"י - אות לבני ישראל

בעמדנו בשמחת הרשב"י, בהילולא קדישא שלו, כמה עלינו להודות ולהלל להשי"ת, ולשמוח בשמחת האי צדיק קדוש ועליון רבי שמעון בר יוחאי אשר משחו השי"ת בשמן משחת קדוש, בחכמה עילאה דעילאה, בחכמות דקדושה נשגבות כאלו, מיוחדות מיוחדות, גבוה מעל גבוה, והמשיך אותו בעיצומו של דור התנאים הקדושים, ובהם החבריא הקדושה של הרשב"י.

והרמ"ק מבאר מכיון שרבי שמעון בר יוחאי ותלמידיו היה גופם מווכך וקדוש כל כך כמו הנשמה הקדושה ממש, לכן זכו וזיכו שירדו בקרבתם נשמות מיוחדות של הצדיקים שבצדיקים, יחד עם מלאכים עילאיים, ולמדו עמם פנים אל פנים, מעין דוגמא של מעלה ממש, ואין לנו שמץ השגה במושגים קדושים ועלאיים אלו.

אנו רואים דבר פלא, שהנקודה של רבי שמעון נתעוררה כל כך בדוקא במאות השנים האחרונות בתוקף ירידת הדורות, ובזמננו מקום מנוחתו של הרשב"י הפך והיה למקום המרכזי ביותר של כלל ישראל בכל העולם כולו, ואנו רואים בעינים כי הוא דבר שמימי (א הימל זאך) כי מן השמים רצו כן, והרי זה אות לבני ישראל שגחלת ישראל לא כתבה ולא תכבה, לא תשכח מפי ורעו ונצח ישראל לא ישקר.

אתקטירא בחד קטירא

הנה רבי שמעון בר יוחאי אמר מימרא זו קודם הסתלקותו: כל יומהי אתקטירא בחד קטירא לקוב"ה - כל ימיו, מיום שהכיר את עצמו, היה קשור להשי"ת בקשר אחד. ואפשר לומר שהכונה הוא לרצון שבלב, שקשר בלבו קשר להשי"ת בקשר אמיץ, בברית עולם בל תמוט, יהיה מה שיהיה ויעבור עליו מה, ועל אף כל מה שנעשה מסביב - הרצון שבלב חזק ואמיץ מכל, והוא התחזק באופן עצום עד שנעשה לבחינה של 'נקודה שלא נשברה' וכמו שאמר רבינו שהתעלה כל כך עד שנעשה הנקודה של הברית עולם, ונקרא 'קשת הברית' - קשר עצום בין השי"ת לבני ישראל.

ואף שכל אחד יש שני כוחות וכמו שרבינו מבאר (ליקוטי סי' מח) ויצר ה' אלוקים את האדם, נאמר בשני יודין, יצירה לטוב ויצירה לביש, יצירה לשכר ויצירה לעונש, שיש ימין ויש שמאל, אולם רבי שמעון נטל את הצד הימני, והתקשר להשי"ת בחד קטירא מתוך רעותא דליבא, ברצון החזק ביותר, ברצון חזק ועצום כזה עד שהחלק השמאלי נמחק כליל לגמרי.

משיב דבר מכתבים ממזרח בעניני חזון

גילוי הצדיק בתוך ההסתרה

ב"ה סדר בהעלתך סיון תשל"ד

ורבינו הקדוש שלא היו קדושה ושלמות שלא זכה להם, הנה מצד אחד הוא היה צדיק מפורסם, שגילה ספרים קדושים ונוראים שמתגלה בהם שם השם ברוך הוא, וכן זכה גם להיות צדיק גנוז ונסתר, שהעולם העלימו אותו בתכלית העלמה... אמנם לגבי עצמו וקדושתו זה דבר הפלא ופלא, שזכה להיות צדיק נגלה וגם צדיק גנוז מהצדיקים הגנוזים שבעולם, שעל ידי העלמתם עושים תיקונים נפלאים בעולם, וכן גם לגבינו שנקראים על שמו, לפעמים הוא מתגלה ולפעמים הוא מתכסה, כמובא מפורש בסימן ס"ג, ע"ש.

והעיקר צו בענקען און צו ווארטן און צו האפן בנועם הלב, לקוות ולייחל תמיד אל השם יתברך, ולעשות רצונו ונחת-רוח לפניו תמיד, ושלא נעבור על רצונו בשום תנועה קלה, עד שיפתח לנו אור הדעת של התורה הגנוזה הנעלמת בתוך ההסתרה, ושם נרגיש גדולת וקדושת הצדיק הגנוז. כי הפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו", שזה סופי-תיבות יוחאי, היינו הצדיק בחינת רשבי זי"ע נתגלה דייקא בתוך ההסתרה שבתוך ההסתרה, כמובן מפרשי" בישעי" הנ"ל.

הנני מאחל לך בריות גופא ושמחה וחיות לעבודת הבורא יתברך מתוך הרבה נחת והרחבה.

והעתיר גם בעדי

יעקב מאיר בן ח"י דינה שטער

ועשינו קשר ושייכות הצדיקים הללו עם רשבי"י, שכתב עליו רבינו הקדוש (סימן כ"ט) שהיה קשת הברית. לכן לא נראתה הקשת בימיו (בראשית רבה ס"י ל"ה), כי נראתה קדושתו כמראה הצדיק המוכתר באור ספירה דיסוד. ורבי עקיבא רבו של רשבי"י, והארי"ה הקדוש נשמת רשבי"י.

יעקב מאיר

...הזכרת לי את הפסוק "וְחִכְתִּי לִה' הַמְסִתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוִּיתִי לוֹ" (ישעי' ח, יז) - כי תמיד כשאני לומד את התורה נ"ו שם מדבר רבינו מענין ההסתרה - שגם בהסתרה שבתוך ההסתרה בודאי גם שם מלוש השם יתברך, אני מזכיר את הפסוק הזה, ושדייקא ביום של נבואה קשה זו של "וְאֶנְכִי הַסֵּתֵר אֶסְתִּיר פְּנֵי בָיִם הַהוּא" (דברים לא, יח) - שם אנו מוצאים אהבתו אלינו והבטחתו "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרְעוֹ" (שם כא) - סופי-תיבות יוחאי, שהתורה לא תשכח על ידי זרעו של יוחאי, שהוא רשבי"י - על ידי ספר הזהר שלו, ובוהר דא יפקון מן גלותא.

בשבת קודש העבר, פרשת נשא, למדתי התורה ל"ב (ליקוטי מוה"ר חלק ב), שם מדבר רבינו שיש צדיקים גנוזים שזכו שעל ידי קדושתם וטהרתם נתגלה להם פנים של תורה, וזכו שהאיר להם הרוח אלקים המרחפת על פני התורה.

שם כתב שיש 'הפסד' ו'תיקון' אם נעלמים ספריהם של הצדיקים: ה'הפסד' הוא, שנעלמים ספרים שיש בהם שם השם, כמובא בזהר (בראשית דף ל"ז): "שם ה' דא ספר", כי 'ספר' במספר שם' (שם) בלקו"מ ח"ב ס"י ל"ב). וה'תיקון' הוא, שעל ידי זה מתאבדין הספרי מינין בבחי' זוהר לעומת זה", שמטילין שנאה ותחרות לישראל ובין אביהם שבשמים.

החג הקדוש [שבועות] מתקרב. יהיה רצון שנוכה לקבלו כראוי. בל"ג בעומר זכיתי להיות בהילולא דבר יוחאי במירון. בדרכנו היינו על ציון יוסף הצדיק בשכם, וליד מערת רבי עקיבא בטבריה, ועל ציון הקדוש של הארי"ז בצפת. כי נסענו בדרך רמאלה, שכם, ג'נין, עפולה, טבריה וצפת - מדרום לצפון הארץ.

נפשות חסידיות סיפורים ולקחיהם מאת מו"ר שליט"א

סיפור
אחד
עיר...
עשה
אותה
נקיה

טבעי, יצאתי לחוף והושטתי שני ידיים כדי לחזות בפלא איך שהם מתמלאים מכל טיפה בודדת.

בהלה אחזה בבני הקיבוצים, הם תפסו את יריעות האהלים ופרסו על ראשם לחסות מזרם וממטר, וכך נסו ונמלטו מן המקום עד כי תוך זמן קצר לא נותר אחד מהם בכל ההר כולו.

היה זה מופת גלוי, כאשר לאחר שעותיים של גשם זלעפות, נתבהרו השמים כבראשונה כאילו לא היה ממש.

ראינו בחוש כי זכות רבי שמעון עמד, לטהר את המקום כדי שיראי ה' יוכלו לשמוח בהילולא ולשבות אצל התנא האלוקי בקדושה ובטהרה.

שנה אחת בבואנו לשמחת ההילולא במירון, נדהמנו לראות שכל ההרים מסביב למקום הקודש מכוסים באהלים מלאים עם מאות מאות צעירים מבני הקיבוצים החילוניים, שהחליטו באותה שנה להגיע לשם מכל קצווי ארץ ישראל.

המעשה היה ביום חמישי ערב ל"ג בעומר שחל אז בערש"ק, יוראי ה' לא ידעו להשית עצות בנפשם איך יוכלו לראות כבלע את הקודש בפריצות ובחילול שבת המוני במקום הקדוש והנורא הזה וסביבותיו.

השמים היו בהירים ושמש זרחה על הארץ, כאשר לפתע בזמן בין השמשות נתקשרו העבים ומטר כבד ניתך ארצה.

טיפות הגשם היו גדולות מאוד באופן על

ניצוץ אחד! ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מורינו שליט"א

כי לא
תשכח מפי
זרעו - על
ידי דיבורי
קודש בפה,
לא תשכח
התורה
מישראל!

מזל טוב למור"ה הגה"צ שליט"א ולנינו הר"ר נתן בהר"ח ר' יונתן שפיגל שליט"א לרגל שמחת הברית לבנו, כשם שנוכח לברית קן יכנס לתורה לחופה ולמעשר"ט.